

Nr 237.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt angående handräckning i skatteärenden, m. m.; given Stockholms slott den 30 oktober 1953.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 16 oktober 1953 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av två den 27 oktober 1953 undertecknade avtal mellan Sverige och Danmark dels för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet och dels angående handräckning i skatteärenden jämte till förstnämnda avtal hörande slutprotokoll vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal och slutprotokoll;

dels antaga härvid fogat förslag till förordning angående ändring i förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt;

dels ock i övrigt bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen denna dag hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL.

Per Edvin Sköld.

Overenskomst

mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue.

Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige, der ønsker såvidt muligt at undgå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter af indkomst og formue, er blevet enige om at indgå en overenskomst.

I dette øjemed har til befuldmægtigede undævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Den danske Chargé d'Affaires a. i. i Stockholm, Ambassaderåd N. Chr. Stenderup, og

Hans Majestæt Kongen af Sverige:

Sin Udenrigsminister, Hans Excellence Östen Undén,

som efter at have undersøgt hinandens fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1.

Denne overenskomst finder anvendelse på fysiske personer, som er bosat i Kongeriget Danmark eller i Kongeriget Sverige, samt på danske og svenske juridiske personer.

Overenskomsten gælder for Danmarks vedkommende ikke for Færøerne og Grønland.

Artikel 2.

Som skatter af indkomst og formue anses i denne overenskomst skatter, som på grundlag af de kontraherende staters lovgivning erlægges direkte af nettoindkomst eller af nettoformue, enten for statens eller kommunens regning.

Som sådanne skatter betragtes særlig:

Avtal

mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Konungariket Sverige och Konungariket Danmark hava, föranledda av önskan att, såvitt möjligt, undvika dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, överenskommit att avsluta ett avtal.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena, Hans Excellens Östen Undén; och

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Den danske t. f. Chargé d'Affaires i Stockholm, Ambassadrådet N. Chr. Stenderup,

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behørig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Detta avtal är tillämpligt å fysiska personer, som äro bosatta i Konungariket Sverige eller i Konungariket Danmark, samt å svenska och danska juridiska personer.

Avtalet gäller för Danmarks vidkommende icke beträffande Färöarna och Grönland.

Artikel 2.

Med skatter å inkomst och förmögenhet avses i detta avtal skatter, som på grundval av de avtalslutande staternas lagstiftning utgå direkt å nettoindkomst eller å nettoförmögenhet, vare sig för statens eller kommuns räkning.

Som sådana skatter anses särskilt:

1. vedrørende lovgivningen i Danmark:

- a) indkomst- og formueskat til staten,
- b) fælleskommunal indkomst- og formueskat,
- c) kommunal indkomstskat,
- d) skatter og afgifter, som erlægges på samme grundlag som nogen af de under a)—c) angivne skatter, samt

2. vedrørende lovgivningen i Sverige:

- a) statslig indkomstskat,
- b) statslig formueskat,
- c) kuponskat,
- d) kommunal indkomstskat,
- e) skatter og afgifter, som erlægges på samme grundlag som nogen af de under a)—d) angivne skatter.

Artikel 3.

Såfremt ikke andet bestemmes i denne overenskomst, beskattes indkomst og formue kun i den af de kontraherende stater, hvor den skattepligtige er bosat.

Fysisk person anses ifølge denne overenskomst for bosat i en af staterne, hvis han der har sin faste bopæl og hjemsted eller stadig opholder sig der, eller iøvrigt i henseende til beskatningen der skal behandles på samme måde som en i staten bosat person. Skulle anvendelsen af den nævnte regel medføre, at han måtte anses for bosat i begge stater, skal han ifølge denne overenskomst anses for bosat i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser. Kan spørgsmålet om, hvor en person skal anses for at være bosat, heller ikke afgøres i henhold til sidstnævnte regel, skal personen anses for at være bosat i den stat, i hvilken han er statsborger. Er han statsborger i begge stater, eller er han ikke statsborger i nogen af disse, skal de højeste finansmyndigheder træffe aftale fra tilfælde til tilfælde.

Juridisk person anses ifølge denne overenskomst for bosat i den stat, hvor bestyrelsen eller den højeste ledelse har sit sæde.

1. beträffande lagstiftningen i Sverige:

- a) statlig inkomstskatt,
- b) statlig förmögenhetsskatt,
- c) kupongskatt,
- d) kommunal inkomstskatt,
- e) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder, som någon av de under a)—d) angivna skatterna; samt

2. beträffande lagstiftningen i Danmark:

- a) inkomst- och förmögenhetsskatt till staten,
- b) gemensam kommunal inkomst- och förmögenhetsskatt,
- c) kommunal inkomstskatt,
- d) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder, som någon av de under a)—c) angivna skatterna.

Artikel 3.

Såframt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet allenast i den av de avtalslutande staterna, där den skattskyldige är bosatt.

Fysisk person anses enligt detta avtal bosatt i en av staterna, om han där har sitt egentliga bo och hemvist eller där stadigvarande vistas, eller eljest i beskattningshänseende där skall behandlas på samma sätt som en i staten bosatt person. Skulle han med tillämpning av nämnda regel anses bosatt i båda staterna, skall han enligt detta avtal anses bosatt i den stat, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna. Kan frågan om var en person skall anses vara bosatt icke heller avgöras enligt sistnämnda regel, skall personen anses vara bosatt i den stat, i vilken han äger medborgarskap; är han medborgare i båda staterna eller är han icke medborgare i någon av dessa, skola de högsta finansmyndigheterna träffa överenskommelse från fall till fall.

Juridisk person anses enligt detta avtal vara bosatt i den stat, där styrelsen eller högsta förvaltningen har sitt säte.

Uskiftet dødsbo skal anses for at være bosat i den af de to stater, hvor den afdøde i henhold til andet stykke i denne artikel skal anses for at have været bosat ved dødsfaldet.

Artikel 4.

Skat af indkomst af fast ejendom, beliggende i en af de to stater, erlægges kun i denne stat.

Artikel 5.

Skat af indkomst af handel, industri eller anden erhvervsvirksomhed eller næring, som udøves fra fast driftssted i en af de to stater, erlægges, såfremt ikke andet bestemmes i det følgende, kun i denne stat. Findes faste driftssteder i begge stater, oppebærer hver stat skat af den del af indkomsten, der erhverves fra fast driftssted indenfor den pågældende stats område.

Som fast driftssted betragtes plads, på hvilken der til stadigt brug ved virksomhedens udøvelse findes særligt anlæg eller er truffet særlig foranstaltning, såsom plads, hvor foretagendet har sin ledelse, kontor, filial, stadigværende agentur, produktionssted, værksted, indkøbs- eller salgssted, vareoplag, grube, stenbrud eller lignende, som er genstand for bearbejdelse.

Som indkomst af erhvervsvirksomhed betragtes også indkomst som medejere af forretningsforetagender, dog ikke indkomst af aktier og lignende værdipapirer.

Artikel 6.

Royalty, som erlægges for udnyttelse af fast ejendom eller for bearbejdelse af grube, stenbrud eller lignende, beskattes i den af staterne, hvor den faste ejendom, gruben eller bruddet er beliggende.

Anden royalty beskattes ifølge bestemmelserne i artikel 3.

Med royalty ligestilles periodisk afgift for udnyttelse af patent, mønster eller lignende.

Artikel 7.

Skat af indkomst af forretningsforetagender, bestående i udøvelse af søfart

Oskiftet dødsbo skall anses vara bosatt i den av de båda staterna, där den avlidne enligt andra stycket i denna artikel skall anses hava varit bosatt vid dödsfallet.

Artikel 4.

Skatt å inkomst av fast egendom, belägen i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat.

Artikel 5.

Skatt å inkomst av handel, industri eller annan rörelse eller yrke, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av de båda staterna, utgår, såframt ej i det följande annorlunda stadgas, allenast i denna stat. Finnas fasta driftställen i båda staterna, uppbär vardera staten skatt å den del av inkomsten, som förvärfvas från inom statens område befintligt fast driftställe.

Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, stadigvarande agentur, tillverkningsplats, verkstad, inköps- eller försäljningsställe, varunederlag, gruva eller annan fyndighet, som är föremål för bearbetning.

Som inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag, dock icke inkomst av aktier och likartade värdepapper.

Artikel 6.

Royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas i den av staterna, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

Annan royalty beskattas enligt bestämmelserna i artikel 3.

Såsom royalty anses jämväl periodiskt utgående avgift för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt.

Artikel 7.

Skatt å inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vars

eller luftfart, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en af de to stater, erlægges kun i denne stat.

Artikel 8.

Med hensyn til aktieudbytter forbeholder hver stat sig ret til i det omfang, det er foreskrevet i dens skattelovgivning, at opkræve og tilbageholde skat, som i henhold til dens skattelovgivning fradrages ved kilden, dog ikke mere end 5 procent af udbyttets bruttobeløb.

Hvor der i den ene stat foretages fradrag i henhold til bestemmelserne i første stykke, skal den anden stat i den statsindkomstskat, der falder på udbyttet, indrømme et særligt fradrag på 5 procent af udbyttets bruttobeløb eller på den lavere procent, som måtte være fradraget i den stat, hvorfra udbyttet udbetales. Sidstnævnte fradrag kan, for såvidt angår Danmark, formindskes med den skattelettelse, som efter den i Danmark gældende lovgivning måtte tilkomme den skattepligtige på grund af retten til ved indkomstansættelsen at erholde fradrag for den erlagte kildeskat.

I tilfælde, hvor udbytte fra et aktieselskab i den ene stat oppebæres af et i den anden stat bosat aktieselskab, som direkte eller indirekte behersker mindst 50 procent af stemmetallet for samtlige aktier i det aktieselskab, der udbetaler udbyttet, skal udbyttet være fritaget for beskatning i den sidstnævnte stat, men dog kun i det omfang, hvori udbyttet efter denne stats love ville have været fritaget for beskatning, såfremt begge aktieselskaber var blevet anset som bosat i denne stat.

Artikel 9.

Indkomst af personligt arbejde (herunder ikke indbefattet pensioner) beskattes kun i den af de to stater, hvor den skattepligtige har udført den virksomhed, ved hvilken indkomsten er indtjent.

Sådan indkomst skal dog beskattes i overensstemmelse med reglerne i artikel 3

a) i tilfælde, hvor den skattepligtige er bosat i den ene af de to stater, og indkomsten er indtjent ved arbejde,

verklige ledning har sitt sæde i en af de båda staterna, utgår allenast i denna stat.

Artikel 8.

Beträffande aktieutdelningar förbehåller sig vardera staten rätt att, i den mån dess skattelagstiftning så föreskriver, uttaga och innehålla skatt som enligt dess skattelagstiftning avdrages vid källan, dock ej mera än 5 procent av utdelningens bruttobelopp.

Därest i endera staten avdrag sker enligt bestämmelserna i första stycket, skall den andra staten från sin på utdelningen belöpande statliga skatt å inkomst medgiva ett särskilt avdrag med 5 procent av utdelningens bruttobelopp eller med den lägre procentsats, som må hava avdragits i den stat, varifrån utdelningen utbetalas. I sistnämnda avdrag må, såvitt Danmark angår, inräknas sådan skattelättnad, som enligt dansk lagstiftning tillkommer skattskyldig genom rätt att vid inkomstberäkningen åtnjuta avdrag för den vid källan uttagna skatten.

I sådana fall, då utdelning från ett aktiebolag i den ena staten uppbäres av ett aktiebolag i den andra staten, som direkt eller indirekt behärskar minst 50 procent av röstetalet för samtliga aktier i det bolag, som utbetalar utdelningen, skall utdelningen vara undantagen från beskatning i den sistnämnda staten, dock endast i den mån utdelningen enligt nämnda stats lagar skulle hava varit undantagen från beskatning om båda bolagen ansetts vara bosatta i den staten.

Artikel 9.

Inkomst av personligt arbete (pensioner härunder icke inbegripna) beskattas allenast i den av de båda staterna, där den skattskyldige utövat den verksamhet, från vilken indkomsten härör.

Emellertid skall dylik inkomst beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 3

a) i fall då den skattskyldige är bosatt i den ena av de båda staterna samt indkomsten förvärvats genom ar-

udført i den anden stat for en arbejdsgiver, der er bosat udenfor denne, og den omhandlede indkomst er udbetalt af nævnte arbejdsgiver,

b) i tilfælde, hvor den skattepligtige er bosat i den ene af de to stater, og den ved arbejde i den anden stat indtjente indkomst ikke bliver beskattet i denne stat.

Såfremt arbejdet helt eller hovedsagelig udføres ombord på dansk eller svensk skib eller luftfartøj, skal arbejdet anses for at være udført i den stat, hvis nationalitet skibet eller luftfartøjet har.

Artikel 10.

Studenter og lærlinge, som udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed opholder sig i en af de kontraherende stater, underkastes ikke beskatning i denne stat af beløb, som de modtager til ophold, studier eller uddannelse fra deres i den anden stat bosatte og der skattepligtige slægtninge.

Artikel 11.

Formue, bestående af fast ejendom i en af de to stater eller tilhører til sådan ejendom, beskattes kun i denne stat.

Formue, bestående i foretagender til udøvelse af handel, industri eller anden erhvervsvirksomhed eller næring, beskattes kun i den stat, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst er berettiget til at kræve skat af indkomsten af samme formue.

Artikel 12.

Denne overenskomst får ikke indflydelse på retten til at opnå eventuelle større lettelser, som i henhold til folkerettens almindelige regler er eller i fremtiden måtte blive indrømmet diplomatiske og konsulære tjenestemænd.

I den udstrækning indkomst og formue på grund af sådanne større lettelser ikke beskattes i ansættelseslandet, forbeholdes beskatningsretten hjemlandet.

bete, utført i den andra staten för en arbetsgivare, som är bosatt annorstädes än i denna stat, och ersättningen ifråga utbetalts av nämnde arbetsgivare,

b) i fall då den skattskyldige är bosatt i den ena av de båda staterna och den genom arbete i den andra staten förvärvade inkomsten icke beskattas i denna stat.

Då arbetet helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å svenskt eller danskt fartyg eller luftfartyg, skall arbetet anses hava utförts i den stat, vars nationalitet fartyget eller luftfartyget sålunda äger.

Artikel 10.

Studenter samt hantverks- och affärspraktikanter, som allenast i studie- eller utbildningssyfte uppehålla sig i en av de avtalslutande staterna, underkastas icke beskatning i denna stat för belopp, som de för underhåll, studier eller utbildning mottaga från sina i den andra staten bosatta och där redan skattskyldiga anhöriga.

Artikel 11.

För förmögenhet, bestående av fast egendom i en av de båda staterna eller tillhör till sådan egendom, utgår skatt allenast i denna stat.

För förmögenhet, bestående av företag för utövande av handel, industri eller annan rörelse eller yrke, utgår skatt allenast i den stat, vilken enligt bestämmelserna i detta avtal skatt å inkomst av samma förmögenhet tillkommer.

Artikel 12.

Detta avtal inverkar icke på rätten att åtnjuta eventuella, längre gående befrielser, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiske och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådana längre gående befrielser påförande av skatter å inkomst eller förmögenhet icke sker i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 13.

Den stat, i hvilken den skattepligtige anses for at være bosat, må ved fastsættelsen af skatten anvende den skattesats, som skulle have været bragt til anvendelse, hvis også indkomst og formue, som ifølge forskrifterne i denne overenskomst kun må beskattes i den anden stat, var inddraget under beskattning i førstnævnte stat.

Artikel 14.

Kan den skattepligtige påvise, at bestemmelser, truffet af skattemyndighederne i de kontraherende stater, for ham har medført dobbeltbeskattning, må han herimod gøre indsigelse hos den af de to stater, hvor han er bosat, eller som han tilhører. Anses indsigelsen for begrundet, kan denne stats højeste finansmyndighed træffe overenskomst med den anden stats højeste finansmyndighed for at undgå dobbeltbeskattning.

Artikel 15.

I tilfælde, hvor vanskeligheder eller tvivl opstår ved denne overenskomsts fortolkning og anvendelse, kan de højeste finansmyndigheder i de to kontraherende stater træffe særlige overenskomster.

Artikel 16.

De kontraherende stater forpligter sig til at overlade til deres højeste finansmyndigheder at træffe rimelig afgørelse af ethvert andet spørgsmål vedrørende de skatter, aftalen angår, som, på grund af forskelligheder mellem de i de to stater gældende principper angående skattens erlæggelse eller iøvrigt, kan forekomme uden at være udtrykkelig reguleret i denne overenskomst.

Artikel 17.

Denne overenskomst skal ratificeres for Danmarks vedkommende af Hans Majestæt Kongen af Danmark og for Sveriges vedkommende med rigsdagens samtykke af Hans Majestæt Kongen af Sverige. Ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt udveksles i Stockholm.

Artikel 13.

Den stat, i vilken den skattskyldige anses vara bosatt, må vid bestämmande av skatten använda den skattesats, som skulle hava tillämpats, om även inkomst och förmögenhet, som enligt föreskrifterna i detta avtal äro i beskattningshänseende förbehållna den andra staten, tagits till beskattning i förstnämnda stat.

Artikel 14.

Kan skattskyldig visa, att av beskattningsmyndigheterna i de avtalslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört dubbelbeskattning, må han här emot göra erinringar hos den av de båda staterna, där han är bosatt eller som han tillhör. Anses erinringarna grundade, kan denna stats högsta finansmyndighet träffa överenskommelse med den andra statens högsta finansmyndighet för att undvika dubbelbeskattning.

Artikel 15.

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning och tillämpning, kunna de högsta finansmyndigheterna i de båda avtalslutande staterna träffa särskilda överenskommelser.

Artikel 16.

De avtalslutande staterna förbinda sig att överlämna åt sina högsta finansmyndigheter att träffa skäligt avgörande av varje annan fråga, som, på grund av olikhet mellan de i båda staterna gällande principerna angående skattens utgörande eller eljest, kan, utan att vara uttryckligen reglerad i detta avtal, uppstå beträffande de skatter avtalet avser.

Artikel 17.

Detta avtal skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Majestät Konungen av Sverige och för Danmarks del av Hans Majestät Konungen av Danmark. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

Overenskomsten træder i kraft med udvekslingen af ratifikationsdokumenterne.

Artikel 18.

Når ratifikationsdokumenterne er udvekslet, skal overenskomsten bringes til anvendelse:

a) i Danmark:

på sådanne skatter af indkomst og formue, som erlægges på grundlag af skatteligningen for skatteåret 1954/55 eller senere skatteår;

b) i Sverige:

på sådanne skatter af indkomst og formue, som erlægges på grundlag af skatteligningen for året 1954 eller senere års skatteligning;

på kuponskat af sådant udbytte, som forfalder til betaling den 1. januar 1954 eller senere.

Ved denne overenskomsts ikrafttræden ophører overenskomsten af 6. maj 1932 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende direkte skatter at gælde; dog skal sidstnævnte overenskomst stadig finde anvendelse, når der er tale om ansættelser eller revision af ansættelser for tidligere år end ovenfor anført.

Artikel 19.

Overenskomsten forbliver gældende, så længe den ikke opsiges af nogen af de kontraherende stater. Opsigelse skal finde sted mindst seks måneder før et kalenderårs udgang. Er dette opsigelsesvarsel blevet iagttaget, finder overenskomsten sidste gang anvendelse:

a) i Danmark:

på de skatter af indkomst eller formue, der erlægges på grundlag af skatteligningen for det skatteår, som begynder i det kalenderår, der følger nærmest efter det, i hvilket opsigelsen har fundet sted;

b) i Sverige:

på de skatter af indkomst eller formue, der erlægges på grundlag af skatte-

Avtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna.

Artikel 18.

Sedan ratifikationshandlingarna utväxlats, skall avtalet äga tillämpning:

a) i Sverige:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av 1954 eller senare års taxeringar;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning den 1 januari 1954 eller senare;

b) i Danmark:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av taxering för skatteåret 1954/1955 eller senare skatteår.

Vid ikraftträdandet av detta avtal upphör avtalet den 6 maj 1932 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskatning beträffande direkta skatter att gälla; dock att sistnämnda avtal alltjämt skall äga tillämpning ifråga om taxering eller eftertaxering för tidigare år än ovan angivits.

Artikel 19.

Avtalet förbliver gällande, så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägningstid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången:

a) i Sverige:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av taxering året närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning det år, varunder uppsägningen ägde rum;

b) i Danmark:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund

ligningen for året, der følger nærmest efter det, i hvilket opsigelsen har fundet sted;

på kuponskat af sådant udbytte, der forfalder til betaling det år, i hvilket opsigelsen har fundet sted.

Til bekræftelse herpå har de to staters befuldmægtigede undertegnet overenskomsten og forsynet samme med deres segl.

Udfærdiget i Stockholm den 27. oktober 1953 i to eksemplarer, i det danske og det svenske sprog, således at de to tekster har samme gyldighed.

av taxering för det skatteår, som börjar under kalenderåret närmast efter det, då uppsägningen ägde rum.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 27 oktober 1953 i dubbla exemplar, på svenska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Östen Undén.

N. Chr. Stenderup.

Slutprotokol.

Ved undertegnelsen af den denne dag mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige indgæede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue har undertegnede befuldmægtigede afgivet følgende enslydende erklæringer, som skal udgøre en integrerende del af overenskomsten.

1. Den i overenskomstens artikel 2 optagne opregning af de skatter, som overenskomsten omfatter, tilsigter ikke at være udtømmende.

Tvivlspørgsmål om, hvilke skatter der omfattes af overenskomsten, skal afgøres i god forståelse mellem de to staters højeste finansmyndigheder.

De to staters højeste finansmyndigheder skal, så ofte anledning dertil forekommer, udveksle fortegnelser over de i hver stat gældende skatter på indkomst og formue.

2. Ved kommuner forstås i denne overenskomst kommuner af såvel højere som lavere orden.

3. Denne overenskomst omfatter ikke værdistigningsskatter, omsætningskatter, skatter på samfærdsel eller forbrug, særlige skatter på lotteri-gevinst og væddemål, arve- og gaveskatter samt ej heller i Sverige erlagt »bevillingsavgift for vissa offentliga föreställningar» eller tilsvarende i Danmark erlagte skatter.

4. Indkomst eller formue, af hvilken uskiftet dødsbo i den ene stat beskattes, må ikke tillige beskattes hos de i dødsboet anpartsberettigede i den anden stat.

Pengefideikommiss samt aflønningssummer for fideikommiss (danske len og stamhuse indbefattede) omfattes ikke af bestemmelserne i denne overenskomst, men den til sådanne henhørende formue og de deraf flydende indkomster skal være undergivet beskatning efter de i hver stat gældende bestemmelser.

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark slutna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet hava undertecknade befullmäktigade ombud avgivit följande lika lydande förklaringar, som utgöra en integrerande del av avtalet.

1. Den i artikel 2 av avtalet intagna uppräknningen av de skatter, som avtalet omfattar, avser icke att vara uttömmande.

Tvivelaktiga frågor rörande vilka skatter, som innefattas under avtalet, skola avgöras i samförstånd mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter.

De båda staternas högsta finansmyndigheter skola, så ofta anledning därtill förekommer, utbyta förteckningar över i vardera staten utgående skatter å inkomst och förmögenhet.

2. Med kommuner förstås i detta avtal kommuner av såväl högre som lägre ordning.

3. Detta avtal omfattar icke värdestegringskatter, omsättningskatter, skatter å samfärdsel eller förbrukning, särskilda skatter å vinst å lotterier och vadhållning, arvs- och gåvoskatter samt ej heller i Sverige utgående bevillingsavgift för vissa offentliga föreställningar eller motsvarande i Danmark utgående skatter.

4. Inkomst eller förmögenhet, för vilken oskift dödsbo i den ena staten beskattas, må ej tillika beskattas hos dödsbodelägare i den andra staten.

Penningfideikommiss samt avlönningssummer för fideikommiss (danska »len» och stamhus inbegripna) omfattas icke av bestämmelserna i detta avtal, utan skola däri nedlagd förmögenhet och därav härflytande inkomster vara underkastade beskatning efter de i varje stat gällande bestämmelserna. Båda sta-

De to stater er enige om i påkommende tilfælde gennem deres højeste finansmyndigheder at optage forhandlinger om, i hvilket omfang og efter hvilke grundsætninger skattelempelse kan gives indehaverne af sådanne fideikommiss, for så vidt dobbeltbeskatning af disse skulle foreligge.

5. Bestemmelsen i artikel 4 gælder såvel indkomst, som erhverves ved den faste ejendoms umiddelbare anvendelse og brug, som indkomst ved udleje, bortforpagtning samt enhver anden slags anvendelse af ejendommen, ligesom realisationsfortjeneste, som erhverves ved ikke erhvervsmæssig afhændelse af fast ejendom samt af tilbehør, som afhændes i forbindelse med ejendommen.

Som indkomst af fast ejendom betragtes indkomst ved fældning af skov på egen eller andens jord, såvel som indkomst, som må tilkomme producenten ved det fældede tømmeres befording til eksporthavn og dets salg indenfor riget, ligesom ved sådan forædling af tømmeret, som finder sted indenfor riget andetsteds end på fast driftssted.

6. Til næring ifølge artikel 5 regnes også fri næring, såsom videnskabelig, kunstnerisk, litterær, undervisende og opdragende virksomhed, som også virksomhed som læge, advokat, arkitekt og ingeniør.

7. Bestemmelserne i artikel 5 gælder såvel indkomst, som erhverves ved umiddelbar drift af virksomheden, som også indkomst ved virksomhedens udleje til en anden, ligesom fortjeneste ved afhændelse af virksomheden eller del deraf eller af genstande, som anvendes i virksomheden.

8. Plads for byggeføretagende, hvis udførelse har overskredet eller, såvidt kan forudses, kommer til at overskride en tidsperiode af tolv måneder, skal anses som fast driftssted i overenskomstens betydning.

Fast driftssted i den ene af de kontraherende stater skal ikke anses for at foreligge alene af den grund, at et i den anden stat hjemmehørende føretagende i den første stat har et datterselskab eller der opretholder forretningsforbin-

terna äro ense om att i förekommande fall genom sina högsta finansmyndigheter upptaga förhandlingar om i vilken omfattning och efter vilka grunder skattelindring kan medgivvas innehavare av sådana fideikommiss, för så vitt dubbelbeskatning av dem skulle föreligga.

5. Bestämmelsen i artikel 4 gäller såväl inkomst, som förvärfvas genom den fasta egendomens omedelbara förvaltande och brukande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering samt varje annat slags användning av egendomen ävensom realisationsvinst, som förvärfvas genom icke yrkesmässig avyttring av fast egendom samt av tillbehör, som avyttras i samband med egendomen.

Såsom inkomst av fast egendom betraktas inkomst genom avverkning av skog på egen eller annans mark, så ock inkomst, som må tillkomma avverkaren genom det avvercade virkets forsling till exporthamn och dess försäljning inom riket ävensom genom sådan förädling av virket, som inom riket äger rum annorstädes än å fast driftställe.

6. Till yrke enligt artikel 5 räknas även fritt yrke, såsom vetenskaplig, konstnärlig, litterär, undervisande och uppfostrande verksamhet, så ock verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingeniör.

7. Bestämmelserna i artikel 5 gälla såväl inkomst, som förvärfvas genom omedelbart bedrivande av rörelse, som ock inkomst genom rörelses upplåtelse åt annan ävensom vinst genom avyttring av rörelsen eller del därav eller av föremål, som användes i rörelsen.

8. Plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, kommer att överskrida en tidrymd av tolv månader, skall anses såsom fast driftställe i avtalets mening.

Fast driftställe i den ena av de avtalslutande staterna skall ej anses föreligga allenast på den grund, att ett i den andra stat hemmahörande företag i den förra staten har ett dotterbolag eller där upprätthåller affärsförbindelser blott

delser blot ved en fuldstændig uafhængig repræsentant eller gennem en repræsentant (agent), som vel er stadig virksom for foretagendets regning indenfor den første stat, men kun formidler forretninger uden at være befuldmægtiget til at afslutte forretninger på foretagendets vegne.

9. De højeste finansmyndigheder kan indgå særlig overenskomst for på rimelig vis at tilvejebringe deling af indkomster af handel, industri og anden erhvervsvirksomhed i de i artikel 5, første stykke, andet punkt, tilsigtede tilfælde.

10. Ved »lignende værdipapirer» i artikel 5, sidste stykke, forstås, for så vidt den gældende lovgivning i Danmark angår, andelsbeviser, som indehaves af kommanditister, interessenter, andelshavere eller andre ikke fuldt ansvarlige deltagere i erhvervsvirksomhed samt, for så vidt den gældende lovgivning i Sverige angår, beviser for andele i svenske økonomiske foreninger.

Såfremt der på grund af ændring af bestemmelserne i en af staternes lovgivning angående selskaber eller andre sammenslutninger i erhvervsøjemed opstår spørgsmål om betydningen af udtrykket »lignende værdipapirer», kan de to staters højeste finansmyndigheder træffe særlig overenskomst herom.

11. Den omstændighed, at en skattepligtig i medfør af artikel 3 skal anses for at være bosat i Sverige, skal ikke være til hinder for, at han, såfremt han på grund af ophold i Danmark opfylder betingelserne for skatteansættelse efter den danske lovgivnings regler, skatteansættes i Danmark for så vidt angår indkomst ved personligt arbejde (jfr. artikel 9, første stykke), indtjent i Danmark i det indkomstår, der efter de danske regler skal lægges til grund for denne skatteansættelse. Reglen i artikel 13 skal i dette tilfælde være anvendelig ved skattens beregning i Danmark.

12. Under hensyn til den danske lovgivnings regel, hvorefter beskatning som følge af bopæl i Danmark sker efter indkomst, erhvervet året forud for skatteåret, erklærer de to stater sig

gennem en fullstændigt oberoende repræsentant eller gennem en repræsentant (agent), som visserligen är stadigvarande verksam för företagets räkning inom den förra staten men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

9. De högsta finansmyndigheterna kunna sluta särskilt avtal för att på skäligt sätt åstadkomma uppdelning av inkomster av handel, industri och annan rörelse i de i artikel 5 första stycket andra meningen avsedda fallen.

10. Med »likartade värdepapper» i artikel 5 sista stycket förstås, såvitt gällande lagstiftning i Sverige angår, bevis å andelar i svenska ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Danmark angår, bevis å andelar, som innehavas av kommanditdelägare, intressenter, andelshavare eller andra begränsat ansvariga delägare i förvärvsverksamhet.

Därest på grund av ändring av bestämmelserna i någondera statens lagstiftning angående bolag eller andra sammanslutningar för företags drivande fråga uppkommer om innebörden av uttrycket »likartade värdepapper», kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa särskild överenskommelse härutinnan.

11. Den omständigheten att en skattskyldig enligt artikel 3 skall anses vara bosatt i Sverige utgör icke hinder för att den skattskyldige, därest han på grund av vistelse i Danmark uppfyller förutsättningarna för att kunna påföras skatt i enlighet med bestämmelserna i den danska lagstiftningen, i Danmark påföras skatt beträffande inkomst av personligt arbete (jämför artikel 9 första stycket), som förvärvats i Danmark under det indkomstår, vilket enligt danska regler skall läggas till grund för skattens påförande. Bestämmelsen i artikel 13 skall i detta fall äga tillämpning vid skattens påförande i Danmark.

12. Med hänsyn till den danska lagstiftningens ståndpunkt att för bosättning under viss tid i Danmark taga till beskattning inkomst, som under föregående år förvärvats, förklara sig de

enige om, at overenskomsten ikke skal være til hinder for sådan beskatning i Danmark af indkomst, henhørende under artikel 3, samt at spørgsmålet om, hvorvidt dobbeltbeskatning med hensyn til sådan indkomst skal siges at foreligge, efter overenskomsten skal bero på, om beskatningen sker i begge stater på grund af bopæl i samme tidsrum.

Med henblik på den danske lovgivnings regel om, at skattepligten i Danmark i tilfælde, hvor en skattepligtig opgiver sin bopæl i Danmark, vedvarer skatteåret ud, er der mellem de to stater enighed om følgende: Dersom den skattepligtige under ophold i Sverige der bliver undergivet almindelig (fuld) indkomstskattepligt, bortfalder den danske indkomstskattepligt for den tilsvarende periode (jfr. om formueskattepligten punkt 13). Den danske skattepligt påvirkes derimod ikke af, at den skattepligtige bliver underkastet begrænset skattepligt i Sverige, f. eks. skattepligt af indkomst ved personligt arbejde (jfr. artikel 9, første stykke).

Bestemmelserne i artikel 5 og artikel 9, første stykke, skal ikke være til hinder for, at Danmark i tilfælde af en skattepligtigs flytning fra Sverige til Danmark efter tilflytningen beskatter den pågældende af erhvervsindkomst, indtjent i Sverige inden flytningen, såfremt den pågældende erhvervsvirksomhed ophører som følge af flytningen, eller af indkomst ved personligt arbejde, som er indtjent i Sverige inden flytningen. I tilfælde hvor en person — som i medfør af den i andet stykke i dette punkt omhandlede bestemmelse i dansk lovgivning er undergivet almindelig (fuld) skattepligt i Danmark indtil udgangen af skatteåret, uanset at han har opgivet sin bopæl i Danmark — i dette tidsrum på grund af ophold i Sverige der er blevet undergivet begrænset indkomstskattepligt (jfr. andet stykke, sidste punktum i dette punkt), kan han efter sin tilbagevenden til Danmark dog ikke i Danmark beskattes af indkomst af den i dette stykke omhand-

avtalslutande staterna ense därom, att hinder enligt avtalet ej skall anses föreligga för dylik beskattning i Danmark av inkomst, som avses i artikel 3, samt att spørgsmålet, huruvida dubbelbeskatning i fråga om dylik inkomst skall anses föreligga, skall enligt avtalet bedömas med hänsyn till om beskatning sker i båda staterna på grund av bosättning under samma tidrymd.

Med hänsyn till den bestämmelse i den danska lagstiftningen, enligt vilken skattskyldigheten i Danmark i sådana fall då en skattskyldig uppgiver sitt hemvist i Danmark fortbestår intill skatteårets utgång, hava de båda staterna överenskommit om följande: Där- est den skattskyldige under vistelse i Sverige därstädes underkastas oinskränkt skattskyldighet för inkomst, bortfaller i Danmark skattskyldigheten för inkomst för motsvarande tid (jämför beträffande skattskyldighet för förmögenhet punkt 13). Å skattskyldigheten i Danmark inverkar däremot icke den omständigheten att den skattskyldige i Sverige underkastas begränsad skattskyldighet, till exempel skattskyldighet för inkomst av personligt arbete (jämför artikel 9 första stycket).

Bestämmelserna i artikel 5 och artikel 9 första stycket skola icke utgöra hinder för att Danmark i händelse av skattskyldigs flyttning från Sverige till Danmark efter flyttningen beskattar honom för sådan inkomst av rörelse, som förvärvats i Sverige före flyttningen, därest ifrågavarande rörelse upphör som följd av flyttningen, eller för inkomst av personligt arbete, vilken förvärvats i Sverige före flyttningen. Då en person — vilken enligt den i andra stycket i denna punkt omförmälda bestämmelsen i dansk lagstiftning är underkastad oinskränkt skattskyldighet i Danmark intill utgången av skatteåret, oavsett att han uppgivit sitt hemvist i Danmark — under denna tid på grund av vistelse i Sverige blivit där underkastad begränsad skattskyldighet för inkomst (jämför andra stycket sista meningen i denna punkt), kan han efter återkomst till Danmark dock icke därstädes beskattas för i Sverige förvärvad inkomst som i

lede art, der er indtjent og beskattet i Sverige.

Skulle anvendelsen af disse bestemmelser medføre, at den samlede beskatning i de to stater kommer til at omfatte indkomstbeløb, der er væsentlig større eller væsentlig mindre end det beløb, som ville være blevet genstand for beskatning, hvis hele indkomsten for den pågældende periode var blevet beskattet under eet, kan de to staters højeste finansmyndigheder træffe særlige aftaler om afvigelse fra disse bestemmelser.

13. Bestemmelserne i artikel 3 skal, forsåvidt angår formuebeskatningen, ikke finde anvendelse ved flytning fra den ene stat til den anden, idet hvert land i sådanne tilfælde skal være berettiget til at gå frem efter sin skattelovgivning, medmindre de to staters højeste finansmyndigheder i særlige tilfælde måtte blive enige om undtagelser.

14. Hver af staterne skal have ret til i påkommende tilfælde at kræve dokumentation for, at dobbeltbeskatning i denne overenskomsts betydning foreligger.

Udfærdiget i Stockholm den 27. oktober 1953 i to eksemplarer, i det danske og det svenske sprog, således at de to tekster har samme gyldighed.

detta stycke avses och som i Sverige beskattas.

Skulle tillämpningen av dessa bestämmelser medföra, att den sammanlagda beskattningen i båda staterna kommer att avse inkomstbelopp, som är avsevärt större eller avsevärt mindre än det, som skulle tagits till beskattning, om all inkomst för ifrågavarande period beskattats en gång, kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa särskilda överenskommelser om avvikelser från dessa bestämmelser.

13. Bestämmelserna i artikel 3 skola, såvitt angår beskattning av förmögenhet, ej tillämpas i händelse av skattskyldigs flyttning från den ena staten till den andra, utan vardera staten skall i dylikt avseende äga förfara enligt sin lagstiftning, med mindre de båda staternas högsta finansmyndigheter i särskilda fall överenskomma om undantag.

14. Vardera staten skall vara oförhindrad att i förekommande fall fordra bevis för att dubbelbeskatning i avtalets mening föreligger.

Som skedde i Stockholm den 27 oktober 1953 i dubbla exemplar, på svenska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Östen Undén.

N. Chr. Stenderup.

Overenskomst**mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om bistand i skattesager.**

Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige er blevet enige om at indgå en overenskomst om bistand i skattesager.

I dette øjemed har til befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:
Den danske Chargé d'Affaires a. i. i Stockholm, Ambassaderåd N. Chr. Stenderup, og

Hans Majestæt Kongen af Sverige:

Sin Udenrigsminister, Hans Excellence Östen Undén,

som efter at have undersøgt hinandens fuldmagter og fundet dem i god og behørig form er blevet enige om følgende bestemmelser:

Almindelige bestemmelser.

Artikel 1.

Begge stater forpligter sig gensidigt til at yde hinanden bistand i skattesager på den nedenfor nærmere angivne måde.

Ved bistand forstås i denne overenskomst:

- a) overlevering af dokumenter,
- b) tilvejebringelse af oplysninger og udveksling af sådanne uden særlig begæring eller efter anmodning i det enkelte tilfælde, samt
- c) inddrivelse af skat.

Artikel 2.

Som skatter anses i denne overenskomst:

- a) de skatter, på hvilke overenskomsten af 27. oktober 1953 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue finder anvendelse; samt

Avtal**mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark angående handräckning i skatteärenden.**

Konungariket Sverige och Konungariket Danmark hava överenskommit att sluta avtal angående handräckning i skatteärenden.

För detta ändamål hava till befuldmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:
Sin Minister för Utrikes Ärendena, Hans Excellens Östen Undén; och

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Den danske t. f. Chargé d'Affaires i Stockholm, Ambassadrådet N. Chr. Stenderup,

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behørig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Allmänna bestämmelser.

Artikel 1.

Båda staterna förplikta sig ömsesidigt att lämna varandra handräckning i skatteärenden på sätt nedan närmare anges.

Med handräckning förstås i detta avtal:

- a) delgivning av handlingar,
- b) införskaffande av uppgifter och utbyte av upplysningar utan särskild begäran eller efter framställning i det enskilda fallet, samt
- c) inddrivning av skatt.

Artikel 2.

Med skatter avses i detta avtal:

- a) de skatter, å vilka avtalet den 27 oktober 1953 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet äger tillämpning; samt

b) de afgifter, på hvilke overenskomsten af 27. oktober 1953 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler finder anvendelse.

Artikel 3.

Bistand ydes kun forsåvidt angår skattekrav mod skattepligtige, som tilhører den stat, fra hvilken anmodningen er fremkommet, eller som er bosat i denne stat. Som bosat i en af staterne betragtes ifølge denne overenskomst tillige personer, der stadig opholder sig der, eller iøvrigt i henseende til beskatningen der skal behandles på samme måde som en i staten bosat person, herunder også personer, som beskattes i Danmark i overensstemmelse med bestemmelserne i punkterne 11 og 12 i slutprotokollen til den i artikel 2 nævnte overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue.

Var den i første stykke nævnte betingelse til stede indenfor det tidsrum eller på det tidspunkt, skattekravet angår, skal den omstændighed, at betingelsen senere er bortfaldet, ikke være til hinder for, at bistand ydes; heraf følger bl. a., at hvor et skattekrav er opstået i en af staterne på grund af bosættelse i denne stat, skal den omstændighed, at bopælsforholdene senere er ændret, ikke være til hinder for, at der i den anden stat ydes bistand i anledning af det opståede skattekrav.

Forsåvidt angår overlevering af dokumenter samt tilvejebringelse af oplysninger, der forefindes i offentligt tilgængelige akter, ydes bistand, selvom den i første stykke nævnte betingelse ikke er til stede.

Artikel 4.

Al skriftveksling i sager om bistand sker direkte mellem det danske finansministerium eller den myndighed, som finansministeren i Danmark bestemmer, og det svenske finansdepartement eller den myndighed, som finansministeren i Sverige bestemmer.

b) de skatter, å vilka avtalet den 27 oktober 1953 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter å kvarlåtenskap äger tillämpning.

Artikel 3.

Handräkning medgives blott såvitt angår skatteanspråk mot skattskyldiga, som tillhöra den stat, från vilken framställningen gjorts, eller som äro bosatta i denna stat. Såsom bosatta i en av staterna behandlas enligt detta avtal även personer, som där stadigvarande vistas eller som eljest i beskattningshänseende där skola behandlas på samma sätt som en i staten bosatt person, härunder inbegripet personer, som påföras skatt i Danmark i enlighet med bestämmelserna i punkterna 11 och 12 i slutprotokollet till det i artikel 2 omfördälda avtalet för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Förelåg i första stycket angiven förutsättning under den tidrymd eller vid den tidpunkt, skatteanspråket avser, skall den omständigheten, att förutsättningen sedermera bortfallit, ej utgöra hinder för handräkningens beviljande; härav följer bland annat att, då skattekrav uppkommit i en av staterna på grund av bosättning i den staten, skall den omständigheten, att bosättningsförhållandena sedermera ändrats, icke utgöra hinder för beviljande i den andra staten av handräkning i anledning av sagda skattekrav.

För delgivning av handling samt för införskaffande av upplysningar, som kunna inhämtas i offentliga handlingar, medgives handräkning även om i första stycket angiven förutsättning icke föreligger.

Artikel 4.

All skriftväxling i ärenden om handräkning sker direkt mellan svenska finansdepartementet eller den myndighet, som finansministern i Sverige bestämmer, samt danska finansministeriet eller den myndighet, som finansministern i Danmark bestämmer.

Artikel 5.

De højeste finansmyndigheder kan træffe aftale i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 19 angående de oplysninger, som anmodning om bistand skal indeholde.

Artikel 6.

Anmodning om bistand kan afslås, hvis den stat, der er anmodet om at yde bistand, anser denne for egnet til at bringe dens højhedsrettigheder eller sikkerhed i fare.

Artikel 7.

Ydes der bistand helt eller delvis, skal den stat, der er anmodet om at yde bistand, ufortøvet underrette den anden stat om sagens udfald.

Såfremt bistandsanmodningen ikke efterkommes, skal den stat, der er blevet anmodet om at yde bistand, ufortøvet underrette den anden stat herom med angivelse af grunden hertil.

Ved meddelelse af underretning i henhold til denne artikel skal tillige oplyses sådanne omstændigheder, der kan være af betydning for skattesagens videre behandling.

Artikel 8.

Dokumenter, som er udfærdiget eller bekræftet af en domstol eller en forvaltningsmyndighed i den ene stat, behøver ikke at legaliseres for at kunne anvendes i skattesager indenfor den anden stats område.

Hvad der er fastsat i denne artikel, gælder også med hensyn til dokumenter, der er underskrevet af en tjenestemand ved domstolen eller myndigheden, såfremt sådan underskrift er tilstrækkelig ifølge lovgivningen i den stat, domstolen eller myndigheden tilhører.

Overlevering af dokumenter.

Artikel 9.

Vedkommende myndighed i den stat, der er anmodet om overlevering af et dokument, kan, bortset fra de tilfælde, som omhandles i næste stykke, ind-

Artikel 5.

De högsta finansmyndigheterna äga träffa överenskommelse enligt bestämmelserna i artikel 19 angående de uppgifter, som framställning om handräckning skall innehålla.

Artikel 6.

Framställning om handräckning kan avböjas, om den stat, hos vilken handräckningen begärts, anser densamma ägnad att äventyra dess höghetsrättigheter eller säkerhet.

Artikel 7.

Verkställes handräckning helt eller delvis, skall den stat, hos vilken handräckningen begärts, utan dröjsmål underätta den andra staten om utgången av ärendet.

Efterkommes icke framställning om handräckning, skall den stat, hos vilken handräckningen begärts, ofördröjligen underrätta den andra staten därom med angivande av skälen för beslutet.

Vid meddelande av underrättelse enligt denna artikel skola tillika angivas sådana omständigheter som må vara av betydelse för skatteärendets vidare behandling.

Artikel 8.

Handling, som utfärdats eller bestyrkts av domstol eller förvaltningsmyndighet i den ena staten, behöver ej legaliseras för att användas i skatteärende inom den andra statens område.

Vad i denna artikel sagts gäller jämväl beträffande handling, som underskrivits av tjänsteman hos domstolen eller myndigheten, såframt sådan underskrift är tillräcklig enligt lagstiftningen i den stat, domstolen eller myndigheten tillhör.

Delgivning av handlingar.

Artikel 9.

Vederbörande myndighet i den stat, hos vilken delgivning begärts, kan utom i fall, som avses i nästföljande stycke, inskränka sig till att verkställa

skränke sig til at foretage overleveringen ved dokumentets afgivelse til modtageren, forsåvidt denne er villig til at modtage det.

Efter ønske fra den stat, som har anmodet om overleveringen, skal dokumentet overleveres under iagttagelse af den form, som er foreskrevet for lignende overlevering i lovgivningen i den stat, der er anmodet om overlevering.

Artikel 10.

Som bevis for overleveringen skal gælde enten en dateret og bekræftet erkendelse fra den, til hvem overleveringen er sket, eller en attest fra vedkommende myndighed i den stat, der er anmodet om at foretage overleveringen, udvisende formen og tidspunktet for overleveringen.

Tilvebringelse af oplysninger m. v.

Artikel 11.

Tilvebringelse af oplysninger skal ske i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, til hvilken anmodningen herom er rettet.

Anmodningen må ikke efterkommes, såfremt dette ville medføre, at forretnings-, fabriktions- eller erhvervshemmeligheder derved ville blive åbenbarede. Anmodningen kan afslås, dersom den stat, der fremsætter anmodningen, ifølge sin egen lovgivning ikke på begæring af den anden stat kan fremskaffe oplysninger af den omspurgte art.

Den myndighed, som fremsætter anmodningen, skal oplyse, hvorvidt den pågældende foranstaltning ifølge statens egen lovgivning kan foretages på begæring af den anden stat.

Artikel 12.

De i artikel 4 omhandlede myndigheder skal, i det omfang det hensigtsmæssigt kan ske på grundlag af tilgængelige oplysninger, snarest muligt efter udgangen af hvert kalenderår uden særlig anmodning udveksle sådanne oplysninger angående fysiske personer med bopæl i den anden stat eller der hjemmehørende juridiske personer, som kan antages at være af betydning for disses

delgivningen genom handlingens överlämnande till mottagaren, såvitt denne är villig mottaga densamma.

På önskan av den stat, som begärt delgivningen, skall handlingen delgivvas i den form, som för liknande delgivning är föreskriven enligt lagstiftningen i den stat, hos vilken delgivning begärts.

Artikel 10.

Såsom bevis om delgivningen skall gälla antingen ett daterat och bestyrkt erkännande av den, med vilken delgivningen skett, eller ett intyg av vederbörande myndighet i den stat, hos vilken delgivningen begärts, utvisande formen och tiden för delgivningen.

Införskaffande av uppgifter, m. m.

Artikel 11.

Införskaffande av uppgifter skall ske i enlighet med lagstiftningen i den stat, till vilken framställning om införskaffande av uppgifterna riktats.

Framställningen må icke efterkommas, om bifall till framställningen skulle medföra yppandet av affärs-, fabriktions- eller yrkeshemlighet. Framställningen kan avböjas, därest den stat, som gör framställningen, enligt sin egen lagstiftning icke kan på begäran av den andra staten införskaffa uppgift av det slag varom fråga är.

Den myndighet, som gör framställningen, skall uppgiva, huruvida den åtgärd, varom fråga är, enligt lagstiftningen i den egna staten kan vidtagas på begäran av den andra staten.

Artikel 12.

I artikel 4 omfördälda myndigheter skola, i den mån det lämpligen kan ske på grundval av tillgängliga uppgifter, snarast möjligt efter utgången av varje kalenderår, utan särskild framställning utbyta sådana upplysningar, avseende i den andra staten bosatta fysiska personer eller där hemmahörande juridiska personer, som kunna antagas vara av betydelse för deras taxering. Omfatt-

skatteansættelse. Omfanget af de oplysninger, som således skal udveksles, fastsættes ved overenskomst på den måde, som omhandles i artikel 19.

Dersom det i den stat, som har modtaget oplysningerne, viser sig, at disse ikke svarer til de virkelige forhold, skal vedkommende myndighed i denne stat, forsåvidt det findes at kunne ske og kan antages at være af interesse for den anden stat, snarest muligt tilbagesende de modtagne dokumenter til vedkommende myndighed i denne med oplysning om grunden til tilbagesendelsen eller på anden måde underrette denne myndighed om forholdet.

Inddrivelse af skat.

Artikel 13.

Et eksigibelt skattekrav skal efter anmodning fra den ene stat anerkendes som eksigibelt i den anden stat samt indrives i overensstemmelse med dennes lovgivning.

Med anmodning om inddrivelse af skat skal følge en erklæring fra vedkommende myndighed i den stat, der fremsætter anmodningen, om, at kravet er eksigibelt; denne myndigheds kompetence skal bekræftes af myndighed som omhandlet i artikel 4.

Bistand til inddrivelse ydes ikke, såfremt skattekravet, hvis det blev gennemført, ville medføre dobbeltbeskatning i forhold mellem de to stater.

Artikel 14.

Anmodning om bistand til inddrivelse kan kun fremsættes, forsåvidt der ikke i den pågældende stat foreligger tilstrækkelige inddrivelsesmuligheder.

Forsåvidt angår arvinger eller andre, der har erhvervet midler som følge af et dødsfald, ydes der ikke bistand til inddrivelse af skat i det omfang, skattekravet overskrider beløbet eller værdien på erhvervelses tidspunktet af det, der er erhvervet som følge af dødsfaldet.

Artikel 15.

For skat, som skal indrives ifølge denne overenskomst, gælder ikke særlig

ningen av de upplysningar, som sålunda skola utbytas, bestämmas genom överenskommelse i den ordning varom i artikel 19 stadgas.

Därest det i den stat, som mottagit upplysningarna, befinnes att dessa icke motsvara de verkliga förhållandena, skall vederbörande myndighet i den staten, om så finnes kunna ske och det kan antagas vara av intresse för den andra staten, så snart som möjligt återställa de mottagna handlingarna till vederbörande myndighet därstädes, med angivande av skälen för återställandet, eller ock på annat sätt underrätta myndigheten om förhållandet.

Indrivning av skatt.

Artikel 13.

Exigibelt beslut i skatteärende skall, efter framställning från den ena staten, i den andra staten erkännas såsom exigibelt samt verkställas i enlighet med dess lagstiftning.

Vid framställning om indrivning skall fogas förklaring av vederbörande myndighet i den stat, från vilken framställningen göres, att beslutet är exigibelt; denna myndighets behörighet skall be styrkas av myndighet som i artikel 4 sägs.

Handräckning för indrivning medges icke, därest skatteanspråket, om det genomfördes, skulle föranleda dubbelbeskattning i förhållandet mellan de båda staterna.

Artikel 14.

Framställning om handräckning för indrivning må ifrågakomma endast såvitt tillräckliga möjligheter för indrivning icke föreligga i den egna staten.

Handräckning beviljas icke för indrivning av skatt, såvitt angår arvingar eller andra vilka förvärvat egendom på grund av dödsfall, i den mån skatteanspråket överskrider beloppet eller värdet vid tiden för förvärvet av vad som på grund av dödsfallet förvärvats.

Artikel 15.

Beträffande skatt, som skall indrivas enligt detta avtal, åtnjutes icke för

fortrinsret, som er fastsat for skatter i den stat, der er anmodet om bistand.

Ved inddrivelse af skat ifølge denne overenskomst skal søgsmål ved domstolene eller konkurs ikke indledes, medmindre den højeste finansmyndighed i den stat, hvor inddrivelsen sker, efter begæring af den tilsvarende myndighed i den stat, der har fremsat anmodningen, udtrykkelig giver sit samtykke hertil.

Artikel 16.

Den stat, hvor inddrivelse ifølge denne overenskomst har fundet sted, er overfor den anden stat ansvarlig for de inddrevne beløb.

Særlige bestemmelser.

Artikel 17.

Med hensyn til forespørgsler, oplysninger og erklæringer samt andre meddelelser, som ifølge denne overenskomst fremkommer til en af staterne, skal de i denne stat gældende lovregler om tavshedspligt og dokumenters hemmeligholdelse finde anvendelse.

Artikel 18.

For bistand ifølge denne overenskomst i en af staterne kan der ikke afkræves den anden stat afgift eller godtgørelse for udgifter. Den førstnævnte stat er dog berettiget til godtgørelse dels for vederlag til sagkyndige, dels for udgifter, som er foranlediget ved stævningens medvirken i de i artikel 9, andet stykke, omtalte tilfælde, dels endelig for udgifter i forbindelse med søgsmål ved domstolene, som er foranlediget af bistandsydelsen.

Artikel 19.

De højeste finansmyndigheder i de to stater kan træffe yderligere aftaler i overensstemmelse med denne overenskomsts formål. Foruden om udvekslingen af sådanne oplysninger, som omtales i artikel 12, kan de særlig træffe nærmere aftale om de mindstebeløb, som en anmodning om inddrivelse må

skatter stadgad særskild förmånsrätt i den stat, hos vilken handräckning begärts.

Vid indrivning av skatt enligt detta avtal skall rättegångsförfarande vid domstol eller konkursförfarande icke inledas, med mindre den högsta finansmyndigheten i den stat, hos vilken indrivningen sker, efter begäran av motsvarande myndighet i den stat, som gjort framställningen, uttryckligen därtill samtycker.

Artikel 16.

Den stat, i vilken indrivning enligt detta avtal ägt rum, är gentemot den andra staten ansvarig för de indrivna beloppen.

Särskilda bestämmelser.

Artikel 17.

Beträffande förfrågningar, upplysningar, uppgifter och utlåtanden ävensom andra meddelanden, vilka i anledning av detta avtal ingå till någondera staten, tillämpas i denna stat gällande laga bestämmelser angående tystnadsplikt och handlingars hemlighållande.

Artikel 18.

För handräckning enligt detta avtal i en av staterna må den andra staten icke påföras någon avgift eller kostnadsersättning. Den förstnämnda staten är dock berättigad till ersättning dels för gottgörelse till sakkunniga, dels för kostnader, som föranletts genom förrättningsmäns medverkan uti de i artikel 9 andra stycket angivna fallen, dels ock för kostnader på grund av rättegångsförfarande vid domstol, som föranledes av handräckningens verkställe.

Artikel 19.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna kunna träffa ytterligare överenskommelser i enlighet med detta avtals syftemål. De kunna särskilt närmare överenskomma — förutom beträffande utbytet av sådana upplysningar som avses i artikel 12 — angående minsta belopp, som framställning

angå, om afgifter i forbindelse med inddrivelse, renter, rettergangsomkostninger, bøder og andre lignende beløb uden strafferetlig karakter, som påløber i forbindelse med beskatning eller inddrivelse, om fastsættelse af kurs for omregningen af beløb, som skal inddrives, samt om regnskabsaflæggelse for inddrevne beløb.

Skulle der opstå vanskeligheder eller tvivl vedrørende overenskomstens fortolkning eller anvendelse, kan de nævnte myndigheder ligeledes træffe særlig aftale.

Artikel 20.

Med udtrykket »den højeste finansmyndighed» forstås i denne overenskomst finansministeren i den pågældende stat.

Artikel 21.

Denne overenskomst gælder for Danmarks vedkommende ikke for Færøerne og Grønland.

Artikel 22.

Denne overenskomst skal ratificeres for Danmarks vedkommende af Hans Majestæt Kongen af Danmark og for Sveriges vedkommende med rigsdagens samtykke af Hans Majestæt Kongen af Sverige.

Ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt udveksles i Stockholm.

Overenskomsten træder i kraft ved begyndelsen af den måned, som følger nærmest efter udvekslingen af ratifikationsdokumenterne. Det iagttages herved, at bistand ikke skal ydes,

forsåvidt angår tilvejebringelse af oplysninger fra Sverige, såfremt den indkomst eller formue, som sagen angår, i Danmark er medregnet eller burde have været medregnet ved skatteansættelsen for skatteåret 1953/54 eller tidligere skatteår;

forsåvidt angår tilvejebringelse af oplysninger fra Danmark, såfremt den indkomst eller formue, som sagen angår, i Sverige er medregnet eller burde have været medregnet ved skatteligningen for året 1953 eller tidligere år;

om indrivning må avse, angående afgifter i samband med indrivning, räntor, rättegångskostnader, viten och andra liknande, i samband med beskattning eller indrivning utgående belopp utan straffrättslig karaktär, angående fastställande av kurs för omräkning av belopp, som skola indrivas, samt angående redovisning av indrivna belopp.

Skulle svårighet eller tvivelsmål uppkomma rörande avtalets tolkning eller tillämpning, äga nyssnämnda myndigheter likaledes träffa särskild överenskommelse.

Artikel 20.

Med uttrycket högsta finansmyndighet forstås i detta avtal finansministern i vederbörande stat.

Artikel 21.

Detta avtal gäller för Danmarks vidkommende icke beträffande Färöarna och Grönland.

Artikel 22.

Detta avtal skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Majestæt Konungen av Sverige och för Danmarks del av Hans Majestæt Konungen av Danmark.

Ratifikationshandlingarna skola snarest möjligt utväxlas i Stockholm.

Avtalet träder i kraft med ingången av den kalendermånad, som följer närmast efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna. Härvid iagttages, att handräckning ej medgives,

beträffande införskaffande av uppgift från Danmark, därest inkomst eller förmögenhet, varom i ärendet är fråga, i Sverige taxerats eller bort taxeras vid 1953 eller tidigare års taxering;

beträffande införskaffande av uppgift från Sverige, därest inkomst eller förmögenhet, varom i ärendet är fråga, i Danmark taxerats eller bort taxeras för skatteåret 1953/54 eller tidigare skatteår;

forsåvidt angår tilvejebringelse af oplysninger vedrørende sager om afgifter af arvemidler, såfremt arveladeren eller testatoren er afgået ved døden før dagen for overenskomstens ikrafttræden;

forsåvidt angår inddrivelse af dansk skat af indkomst eller formue, såfremt skatten er pålignet for skatteåret 1953/54 eller tidligere skatteår;

forsåvidt angår inddrivelse af svensk skat af indkomst eller formue, såfremt skatten er pålignet på grundlag af skatteligningen for året 1953 eller tidligere år eller på grundlag af efteransættelse for noget af de nævnte år; samt

forsåvidt angår inddrivelse af afgifter af arvemidler, såfremt arveladeren eller testatoren er afgået ved døden før dagen for overenskomstens ikrafttræden.

Artikel 23.

Overenskomsten skal gælde, så længe den ikke opsiges af nogen af de kontraherende stater. Opsigelse skal finde sted mindst seks måneder før et kalenderårs udgang. Er opsigelsesfristen iagttaget, ophører overenskomstens gyldighed ved kalenderårets udgang.

Anmodning om bistand, som er kommet frem til vedkommende myndighed i den stat, til hvilken anmodningen er rettet, inden overenskomsten er ophørt at gælde, skal efterkommes i henhold til overenskomstens bestemmelser.

Til bekræftelse herpå har de to staters befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst og forsynet samme med deres segl.

Udfærdiget i Stockholm den 27. oktober 1953 i to eksemplarer, i det danske og det svenske sprog, således at de to tekster har samme gyldighed.

beträffande införskaffande av uppgift i ärende rörande skatt å kvarlåtenskap, om arvlåtaren eller testatorn avlidit före dagen för avtalets ikraftträdande;

beträffande inddrivning av svensk skatt å inkomst eller förmögenhet, om skatten utgår på grund av 1953 eller tidigare års taxering eller på grund av eftertaxering för något av nämnda år;

beträffande inddrivning av dansk skatt å inkomst eller förmögenhet, om skatten utgår för skatteåret 1953/54 eller tidigare skatteår; samt

beträffande inddrivning av skatt å kvarlåtenskap, om arvlåtaren eller testatorn avlidit före dagen för avtalets ikraftträdande.

Artikel 23.

Avtalet skall förbliva gällande så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med kalenderårets utgång.

Framställning om handräckning, som inkommit till vederbörande myndighet i den stat, till vilken framställningen riktats, innan avtalet upphört att gälla, skall efterkommas i enlighet med avtalets bestämmelser.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 27 oktober 1953 i dubbla exemplar, på svenska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Östen Undén.

N. Chr. Stenderup.

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 5 juni 1953
(nr 293) om särskild sjömansskatt.

Härigenom förordnas, att 3 § och 4 § 2 mom. förordningen den 5 juni 1953 om särskild sjömansskatt skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse.

3 §.

Särskild sjömansskatt — — — i tjänsten.

4 §.

2 m o m. Skatteavdrag skall icke verkställas, om sjömannen företer för honom i *Danmark*, Island, Norge eller Ungern utfärdad debetsedel eller annan likvärdig handling varav framgår att han har att erlægga skatt för inkomst till något av nämnda länder. I annat fall må skatteavdrag icke underlätas med mindre sjömannen med intyg från länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län styrker, att skatteavdrag icke skall göras.

Föreslagen lydelse.

3 §.

Särskild sjömansskatt — — — i tjänsten.

Särskild sjömansskatt skall utgå i helt antal kronor, därvid överskjutande öretal bortfaller.

4 §.

2 m o m. Skatteavdrag skall icke verkställas, om sjömannen företer för honom i Island, Norge eller Ungern utfärdad debetsedel eller annan likvärdig handling varav framgår att han har att erlægga skatt för inkomst till något av nämnda länder. I annat fall må skatteavdrag icke underlätas med mindre sjömannen med intyg från länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län styrker, att skatteavdrag icke skall göras.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1954.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 16 oktober 1953.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anmäler efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Lindell, fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Danmark dels för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet och dels angående handräckning i skatteärenden*. Departementschefen anför därvid följande.

Den 6 maj 1932 undertecknades avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter jämte ett till avtalet hörande slutprotokoll. Sedan avtalet godkänts av samma års riksdag (prop. nr 253, bev.utsk. betänk. nr 47, skriv. nr 273) utfärdades kungörelse i ämnet den 30 juni 1932 (nr 348). Avtalet är alltjämt gällande.

I punkt 4 andra stycket i slutprotokollet till avtalet föreskrives, att därest i någondera staten införes beskattning av inkomst av kapital vid källan (genom avdrag), skall, intill dess särskild överenskommelse träffas, dylik beskattning icke innefattas under avtalet. Då avtalet ingicks förefanns icke sådan beskattning i någondera staten. Sedan Sverige år 1943 infört kupongskatt å aktieutdelning inleddes förhandlingar mellan de båda staterna i avsikt att träffa ett tilläggsavtal. På grund av ockupationen av Danmark kunde emellertid ett avtal i vanlig ordning icke träffas. Ett förslag till tilläggsavtal upprättades år 1943, vilket dock aldrig undertecknades eller ratificerades. Sedan förslaget jämte en note från Danmarks minister i Stockholm förelagts riksdagen (prop. 1944 nr 219), bemyndigade riksdagen Kungl. Maj:t (skriv. 1944 nr 147) att meddela föreskrift om vissa skattelättnader. Genom kungörelse den 26 maj 1944 (nr 259) har i anslutning härtill lämnats föreskrifter angående restitution i vissa fall av kupongskatt å aktieutdelning.

1932 års avtal har under senare år kommit att tillämpas i ett avsevärt mycket större antal fall än tidigare. Detta sammanhänger med att danska arbetstagare under det andra världskriget och åren därefter i icke obetydlig omfattning förskaffat sig arbetsanställning av längre eller kortare varaktig-

het här i riket. Enligt gällande avtal beskattas inkomst av personligt arbete i den av staterna, där arbetstagaren anses vara bosatt. I Danmark anser man i regel — vid tillämpning av avtalet — i Sverige arbetande danskar vara bosatta i Danmark, om de under vistelsen här i riket har familj i Danmark eller på annat sätt har stark anknytning till hemlandet. Man anser sig således i Danmark äga rätt att beskatta sådana personer för deras under vistelsen härstädes förvärvade inkomst. I Sverige medför det från och med år 1947 tillämpade uppördssystemet, att även en kortvarig arbetsanställning föranleder skatteavdrag. Centrala uppördsnämnden har genom meddelanden till de lokala skattemyndigheterna givit föreskrifter för att söka anpassa uttagandet av preliminärskatt till reglerna i tillämpningskungörelsen om taxering i Sverige av danska arbetstagare. Med hänsyn till vissa särskilda bestämmelser i avtalet har emellertid tillämpningskungörelsen utformats så att i alla de fall, då stadigvarande vistelse föreligger i Sverige, skall beskattningsnämnderna — oaktat den skattskyldige enligt avtalet skall anses vara bosatt i Danmark — tillse att taxering åsättes vederbörande, som om avtalet icke förefanns. Rättelse kan endast vinnas genom framställning till riksskattenämnden. Då centrala uppördsnämnden måst anpassa sina föreskrifter härtill, har preliminärskatt kommit att uttagas, så snart en vistelse i Sverige kan anses vara eller komma att bli stadigvarande. Detta har i sin tur medfört, att dubbelbeskattning i ett stort antal fall uppkommit. För att söka undvika eller för att undanröja denna beskattning krävs ett tidsödande arbete för därav berörda myndigheter i såväl Sverige som Danmark.

På grund av nyssberörda förhållanden har sedan länge förelegat önskan om ändring av avtalets bestämmelser om beskattning av inkomst av personligt arbete. Vidare har sedan avtalet ingåtts skattelagstiftningen i Sverige och Danmark undergått väsentliga förändringar, varför behov av en allmän översyn av avtalets bestämmelser har ansetts föreligga. Även i andra hänseenden har det visat sig önskvärt, att avtalet bleve kompletterat och ändrat.

Vid olika tillfällen har förslag från svensk sida framställts om förhandlingar mellan de båda staterna för revidering av avtalets bestämmelser. Sedan danska regeringen givit sin anslutning till förslag härom, ägde förhandlingar rum i Stockholm under tiden den 9—den 14 juli 1952 och i Köpenhamn under tiden den 11—den 21 maj 1953. Förhandlingarna fördes å svensk sida av generaldirektören Rolf Dahlgren, f. d. kammarrättsrådet Otto Ekenberg samt juris doktorn K. G. A. Sandström.

I Danmark framlades för något år sedan förslag till ny lag om skatt till staten å inkomst och förmögenhet m. m. Förslaget skulle, om det antoges, innebära en genomgripande förändring av den statliga direkta beskattningen. Sålunda innehåller förslaget bland annat nya regler om skattskyldighetens inträde och upphörande. Med hänsyn till den tid, som kunde antagas förflyta innan detta förslag blivit slutligen prövat, förelåg vid förhandlingarna enighet om att icke för det dåvarande företaga någon allmän översyn av bestämmelserna i avtalet. Förhandlingsarbetet begränsades därför i hu-

vudsak till revidering av avtalet allenast på vissa punkter, där behov av mera omedelbara ändringar ansågs föreligga. Under förhandlingarnas gång visade det sig emellertid av praktiska skäl önskvärt att upprätta förslag till helt nytt avtal, vars text i andra delar än som nyss angivits skulle vara likalydande med gällande avtal. Vid förhandlingarna föreslogs från dansk sida, att till behandling skulle upptagas jämväl frågan om avtal mellan Sverige och Danmark dels för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap och dels angående handräckning i skatteärenden. — Beträffande förslag till avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap får jag hänvisa till vad jag härom senare kommer att anföra. — På grund av vad sålunda föreslagits vid förhandlingarna utarbetade förhandlingsdelegationerna förslag till dels avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte ett till avtalsförslaget hörande slutprotokoll och dels avtal mellan de båda staterna angående handräckning i skatteärenden. Tillika utarbetades förslag till särskild överenskommelse jämlikt artikel 19 i förslaget till handräckningsavtal.

Avtalsförslagen jämte förslaget till slutprotokoll — vilka handlingar jämte ett rörande paraferingen upprättat protokoll torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — överlämnades av de svenska förhandlingarna till chefen för finansdepartementet.

De upprättade handlingarna remitterades den 13 augusti 1953 till *kammarrätten*, som inkommit med utlåtande däröver den 17 september samma år.

Under hand har nu från dansk sida meddelats, att man vore beredd att underteckna avtalsförslagen.

I. Förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Jag torde först få erinra om följande regler angående den danska beskattningen. Beskattning sker för »skatteår», vilket sammanfaller med budgetåret, som löper från och med den 1 april ena året till och med den 31 mars följande år. Skatten beräknas med ledning av föregående kalenderårs eller räkenskapsårs inkomst samt förmögenheten vid föregående årsskifte eller vid utgången av föregående räkenskapsår. Skattskyldighet åvilar först och främst den, som är bosatt i Danmark, samt vidare den, som icke är bosatt därstädes men vistats i Danmark under viss tid. Skattskyldigheten för fysiska personer inträder vid den statliga beskattningen normalt vid skatte-

¹ Förslagen till avtal och slutprotokollet har här uteslutits. Nämda handlingar är lika lydande med de vid propositionen fogade handlingarna utom därutinnan att det i den danska lydelsen av artikel 12 förekommande ordet »tjenestemænd» i förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet motsvarades av ordet »embedsmænd», att ombudens namn tillagts i avtalens ingress, att datering och underskrifter införts samt att i avtalen införts ratifikationsortens namn.

årets början, d. v. s. den 1 april. En person, som inflyttar till Danmark och där bosätter sig, taxeras emellertid där till statlig inkomstskatt redan under inflyttningsåret såsom obegränsat skattskyldig för inkomster under ett föregående år, då han ännu icke var bosatt i Danmark. Skattskyldigheten inträder nämligen som regel första gången vid ingången av det skattehalvår (skatteåret indelas i två skattehalvår: den 1 april—den 30 september och den 1 oktober—den 31 mars), som följer efter inflyttningen i Danmark. En person, som den 1 april eller den 1 oktober vistas i Danmark — utan att ha fast bostad där — och som under de närmast föregående sex månaderna med eller utan avbrott uppehållit sig i Danmark tillhopa tre månader, är skattskyldig därstädes på samma sätt som i Danmark bosatta personer. För en person, som vistas i Danmark från den 1 juni 1953, inträder således skattskyldighet för skattehalvåret den 1 oktober 1953—den 31 mars 1954, och han är skyldig att i Danmark erlagga halv skatt för all inkomst under år 1952. Skattskyldigheten upphör med utgången av det skatteår, under vilket den skattskyldige utflyttar från Danmark, eller med utgången av det skattehalvår, under vilket han avlidit. Vid kommunalbeskattningen gäller såsom huvudregel att envar är obegränsat skattskyldig, vilken har haft fast bostad i kommunen under minst tre månader av året. Taxering till kommunal inkomstskatt kan avse kvartal, för vilket en fjärdedel av årsskatten betalas. En person, som flyttar till en kommun, skall betala skatt från ingången av det efter inflyttningen följande kvartalet. Beträffande skattskyldighetens upphörande gäller samma regler för vilka nyss redogjorts beträffande statsbeskattningen.

Det föreliggande avtalsförslaget överensstämmer — som tidigare påpekats — i väsentliga delar med gällande svensk-danska avtal. Den huvudsakligaste olikheten mellan det gällande och det föreslagna avtalet föreligger beträffande beskattning av inkomst av personligt arbete. Även i övrigt företer emellertid avtalsförslaget på några punkter sakliga avvikelser från det nu gällande avtalet, varjämte förslaget även i formellt hänseende uppvisar skiljaktigheter mot detta avtal.

Vad de sakliga avvikelserna beträffar må först nämnas, att medan det gällande avtalet äger *tillämpning* å medborgare i Sverige och Danmark samt å svenska och danska juridiska personer, avses det nu föreslagna avtalet (art. 1) skola gälla beträffande fysiska personer, som är bosatta i Sverige eller i Danmark, samt å svenska och danska juridiska personer. Ändringen sammanhänger med, att man numera i internationella avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet regelmässigt övergått till att låta bosättningen och icke medborgarskapet vara avgörande för frågan om avtalens tillämplighet.

Beträffande det föreslagna avtalets *giltighetsområde i geografiskt hänseende* må nämnas, att förslaget (art. 1) icke är avsett att tillämpas å Färöarna och Grönland. Ehuru i det gällande avtalet någon begränsning i nämnt hänseende icke föreskrivits, har icke heller detta avtal ansetts tillämpligt beträffande Färöarna, enär i de danska skattelagarna uttryckligen

angivits, att de icke gäller för dessa öar. Icke heller beträffande Grönland är dansk skattelagstiftning tillämplig, varför det gällande avtalet ej heller ansetts tillämpligt beträffande Grönland.

Bestämmelserna om *var fysisk person skall anses bosatt* har i avtalsförslaget (art. 3) erhållit annan utformning än i gällande avtal. De föreslagna bestämmelserna är i huvudsaklig överensstämmelse med motsvarande regler i av Sverige under senare tid ingångna dubbelbeskattningsavtal, t. ex. avtalet med Finland av den 21 december 1949.

Föreskrifter till förhindrande av dubbelbeskattning av *aktieutdelning* har överförts från »tilläggsavtalet» av år 1943 till det nu föreslagna avtalet (art. 8). Därjämte har bestämmelser intagits i avtalsförslaget (art. 8 sista stycket) angående aktieutdelning, som går från dotterbolag i den ena staten till moderbolag i den andra staten, innebärande att utdelningen under vissa villkor skall vara undantagen från beskattning i den stat, där moderbolaget anses vara bosatt. Samma bestämmelser förefinns i av Sverige år 1952 ingånget avtal med Nederländerna ävensom i det den 1 april 1953 undertecknade avtalet med Belgien.

Den viktigaste nyheten innehålles i artikel 9 av avtalsförslaget samt i punkterna 11 och 12 i förslaget till slutprotokoll och gäller beskattningen av inkomst av *personligt arbete*. Som huvudregel gäller att sådan inkomst skall beskattas allenast i den av de båda staterna, där den skattskyldige utövat den verksamhet, från vilken inkomsten härrör. Beskattning av ifrågavarande inkomst skall emellertid ske i den skattskyldiges bosättningsstat *dels* i fall då den skattskyldige är bosatt i den ena av de båda staterna samt inkomsten förvärvats genom arbete, utfört i den andra staten för en arbetsgivare, som är bosatt annorstädes än i denna stat, och ersättningen i fråga utbetalts av nämnde arbetsgivare, och *dels* i fall då den skattskyldige är bosatt i den ena av de båda staterna och den genom arbete i den andra staten förvärvade inkomsten icke beskattas i denna stat.

Punkterna 11—13 i det föreslagna slutprotokollet innehåller liksom punkterna 17 och 18 i slutprotokollet till det gällande avtalet invecklade föreskrifter om skattskyldighetens omfattning vid *flyttning mellan de båda staterna*. På grund av de principiella olikheterna mellan de svenska och danska skattesystemen — beträffande dels bestämmandet av den inkomst, som skall ligga till grund för beskattning och dels tidpunkten för skattskyldighetens inträde och upphörande — kan icke undvikas att föreskrifter av invecklad beskaffenhet måste meddelas. Första och tredje styckena i punkt 17 samt punkt 18 i det gällande slutprotokollet har sålunda — med endast en mindre språklig ändring — intagits även i det nu föreliggande förslaget till slutprotokoll. Andra stycket i punkt 17 har icke medtagits i förslaget, enär såsom från dansk sida framhölls där meddelade föreskrifter saknade praktisk betydelse. I fjärde stycket i punkt 17 givna regler har inarbetats i tredje stycket i den föreslagna punkt 12.

I punkt 11 i förslaget regleras beskattningen av inkomst av personligt arbete i de fall, då *en person med hemvist i Sverige vistas i Danmark* under

sådan tid, att skattskyldighet inträder enligt dansk lagstiftning. Danmark äger i dylika fall endast beskatta den del av inkomsten, som förvärvats i Danmark under det inkomstår, vilket enligt danska regler skall läggas till grund för skattens påförande. I Sverige under detta år förvärvad inkomst äger Danmark icke beskatta. Emellertid äger Danmark vid bestämmande av skatten för annan inkomst använda den skattesats, som skulle ha tillämpats, om även i Sverige förvärvad inkomst medräknats.

Andra stycket i punkt 12 i förslaget till slutprotokoll reglerar inkomstbeskattningen under löpande skatteår i de fall, då en person företager *flyttning från Danmark*. Därest personen under vistelse i Sverige här i riket blir obegränsat skattskyldig för inkomst, bortfaller i Danmark skattskyldigheten för inkomst för motsvarande tid. Därest personen i fråga under vistelse i Sverige här blir endast begränsat skattskyldig för inkomst, förbestår skattskyldigheten för inkomst i Danmark skatteåret ut. Emellertid framgår av § 3 i paraferingsprotokollet, att förhandlarna å ömse sidor utgått från att i sistnämnda fall den skattskyldige skall, i den mån hans ekonomiska förhållanden prövas därtill föranleda, medgivnas anstånd med erläggande av sådan inkomstskatt i Danmark, som skolat gäldas under tiden för vistelsen i Sverige.

I tredje stycket första meningen i punkt 12 i förslaget till slutprotokoll regleras inkomstbeskattningen under påföljande skatteår eller skatteperiod i de fall, då en person företager *flyttning från Sverige* till Danmark. I berörda fall äger Danmark rätt att efter flyttningen beskatta personen i fråga dels för inkomst av rörelse, som förvärvats i Sverige före flyttningen, därest ifrågavarande rörelse upphör som följd av flyttningen — bestämmelsen finns redan nu i punkt 17 sista stycket i slutprotokollet till gällande avtal — och dels för inkomst av personligt arbete, vilken förvärvats i Sverige före flyttningen; denna sistnämnda bestämmelse är nytillkommen och har påkallats för att möjliggöra beskattning i Danmark efter inflyttningen.

Andra meningen i tredje stycket i punkt 12 reglerar inkomstbeskattningen under påföljande skatteår eller skatteperiod i de fall, då *en person — med uppgivande av sitt hemvist i Danmark — vistas i Sverige en kortare eller längre tid under löpande skatteår och därefter återvänder till Danmark*. Därest personen i fråga blivit i Sverige underkastad begränsad skattskyldighet för inkomst, kan han efter återkomsten till Danmark icke därstädes beskattas för sådan under vistelsen i Sverige förvärvad inkomst av arbete eller rörelse, som i Sverige beskattas.

I fråga om *personer anställda å fartyg och luftfartyg* föreslås skola gälla (art. 9 sista stycket) att, om arbetet helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å svenskt eller danskt fartyg eller luftfartyg, arbetet skall anses ha utförts i den stat, vars nationalitet fartyget eller luftfartyget äger.

Det föreslagna avtalet föreslås skola *träda i kraft* å den dag, då utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker (art. 17), samt förbliva gällande så länge detsamma icke uppsäges av någon av staterna (art. 19). Efter ut-

växling av ratifikationshandlingarna skall avtalet (art. 18) å svensk sida tillämpas första gången vid 1954 års taxering. I fråga om svensk kupongskatt avses avtalet skola tillämpas beträffande skatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning den 1 januari 1954 eller senare. Å dansk sida föreslås avtalet skola tillämpas beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgår på grund av taxering för skatteåret 1954/55 eller senare skatteår. Även å dansk sida kommer alltså det föreslagna avtalet att träda i kraft beträffande skatter, som avser beskattningsåret 1953 eller motsvarande räkenskapsår. Bestämmelserna är sålunda i sak reciproka.

Det gällande avtalet mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter föreslås (art. 18 sista stycket) skola upphöra att gälla allteftersom bestämmelserna i det nu föreslagna avtalet träder i tillämpning. Gällande avtal föreslås dock alltjämt skola äga tillämpning i fråga om taxering eller eftertaxering för tidigare år än ovan angivits.

Kammarrätten har i sitt remissyttrande förklarat sig i huvudsak icke ha någon erinran att göra mot avtalsförslaget. Emellertid har kammarrätten föreslagit, att i artikel 10 i förslaget ordet studenter utbytes mot det vidare uttrycket studerande. Vidare har kammarrätten framhållit önskvärdheten av att en del vägledande exempel måtte intagas i en blivande tillämpningskungörelse, när det kunde förutses, att de föreslagna avtalsbestämmelserna i åtskilliga fall komme att erbjuda stora tillämpningssvårigheter.

II. Förslaget till avtal angående handräckning i skatteärenden.

Beträffande det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige och Danmark angående handräckning i skatteärenden må påpekas, att någon överenskommelse på detta område tidigare icke förelegat mellan de båda staterna. Avtal på detta område har emellertid tidigare träffats med Tyskland, Frankrike, Amerikas förenta stater, Finland, Norge och Nederländerna ävensom med Belgien. Det nu föreliggande avtalsförslaget överensstämmer i alla väsentliga delar med avtalet med Norge. Avtalsförslaget företer dock vissa sakliga avvikelser, varjämte förslaget i formellt hänseende på några punkter avviker från nyssnämnda avtal.

Liksom det svensk-norska avtalet upptager det nu föreliggande avtalsförslaget bestämmelser angående delgivning av handlingar, angående införskaffande av uppgifter i skatteärenden samt angående indrivning av skatt.

Handräckning föreslås (art. 3) skola medgivnas blott såvitt angår skatteanspråk mot skattskyldiga, som tillhör den stat, från vilken framställningen gjorts, eller som är bosatta i denna stat. Såsom bosatta i en av staterna behandlas enligt avtalsförslaget även personer, som där stadigvarande vistas eller som eljest i beskattningshänseende där skall behandlas på samma sätt som en i staten bosatt person, härunder inbegripet personer, som påförs skatt i Danmark i enlighet med bestämmelserna i punkterna 11 och 12

i det föreslagna slutprotokollet till förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Avtalsförslaget föreslås (art. 2) skola gälla beträffande skatter, vilka omfattas av dels förslaget till avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet och dels det föreslagna avtalet mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Föreskrifter föreslås (art. 12) vidare om att upplysningar i skatteärenden automatiskt skall utbytas mellan de båda staterna. I punkt 2 i förslag till särskild överenskommelse jämlikt artikel 19 i avtalsförslaget uppräknas de upplysningar, som sålunda skall givas. Uppräkningen är i huvudsak i överensstämmelse med motsvarande föreskrifter i artikel XII av det svensk-norska avtalet.

I avtalsförslaget (art. 20) har intagits en bestämmelse att med uttrycket högsta finansmyndighet förstås i avtalet finansministern i vederbörande stat.

I fråga om ikraftträdandet av handräckningsavtalet stadgas (art. 22), att avtalet skall träda i kraft med ingången av den kalendermånad, som följer närmast efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna.

Kammarrätten har i sitt remissyttrande förklarat sig icke ha annan erinran mot förslaget än att, då Kungl. Maj:t vore högsta finansmyndighet i Sverige, artikel 20 borde ändras i enlighet därmed eller utgå.

III. Departementschefen.

Det föreslagna nya avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet innefattar en omläggning av beskattningen av personligt arbete. Då den föreslagna huvudregeln om beskattning av sådan inkomst i den stat, där arbetstagaren utövat den verksamhet, från vilken inkomsten härrör, står i överensstämmelse med motsvarande föreskrifter i de å senare tid av Sverige träffade internationella avtalen för undvikande av dubbelbeskattning, finner jag det önskvärt att även i förhållandet mellan Sverige och Danmark en sådan regel förefinns. Jag får vidare påpeka att den föreslagna ändringen av beskattningsrätten till inkomst av personligt arbete skulle komma att innebära en minskad arbetsbörda för de myndigheter, som har att handlägga skatteärenden å förevarande område. Jämväl i övrigt torde en dylik omläggning av beskattningsrätten vara av intresse ur svensk synpunkt.

På grund av olikheten i de svenska och danska skattesystemen beträffande reglerna om tidpunkten för skattskyldighetens inträde och upphörande kan icke undvikas, att i viss mån invecklade föreskrifter meddelas för de fall, då flyttning äger rum mellan de båda staterna. Då — som kammarrätten anfört i sitt remissyttrande — tillämpningssvårigheter torde kunna uppstå, synes det lämpligt, att vissa vägledande exempel ges i den bli-

vande tillämpningskungörelsen. Därest det i Danmark framlagda förslaget till ny skattelag antages, skulle härigenom förutsättningar erhållas för för- enkla regler i berörda avseenden. Ombuden å ömse sidor har enligt vad som framgår av paraferingsprotokollet varit ense om, att nya förhandlingar borde inledas sedan den danska skattelagstiftningen ändrats. Vid den allmänna översyn av avtalsbestämmelserna, som då avses skola ske, kan ävenledes upptagas frågan om eventuell utsträckning av den skattefrihet, som nu tillkommer studenter för emottagna underhållsbidrag m. m., till att avse jämväl andra studerande.

För egen del finner jag det önskvärt, att det nu gällande avtalet ersättes med ett nytt avtal upprättat i överensstämmelse med det föreliggande förslaget. Jag tillstyrker följaktligen att förslaget godkännes å svensk sida.

I fråga om personer anställda å bland annat fartyg innehåller det föreslagna avtalet den nya bestämmelsen att, om arbetet helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å svenskt eller danskt fartyg, arbetet skall anses ha utförts i den stat, vars nationalitet fartyget äger. Enligt huvudbestämmelsen i avtalet för beskattning av inkomst av tjänst kommer alltså en i Danmark bosatt sjöman, som tjänstgör å svenskt fartyg, att — i motsats till vad nu gäller — bli skyldig utgöra skatt i Sverige för sin inkomst av denna tjänstgöring. På grund härav bör vidtagas en ändring i förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt. I denna förordning, som träder i kraft den 1 januari 1954, föreskrives nämligen bland annat, att skatteavdrag för sjömansskatt icke skall verkställas, om sjömannen företer för honom i Danmark utfärdad debetsedel eller annan likvärdig handling varav framgår att han har att erlägga skatt för inkomst till detta land. Denna föreskrift grundar sig på bestämmelsen i det gällande avtalet, att inkomst av personligt arbete beskattas i den av staterna, där arbetstagaren anses vara bosatt. Därest det nu föreliggande avtalsförslaget godkännes, torde emellertid den ändringen i förordningen om särskild sjömansskatt böra vidtagas, att vad där i nu berörda hänseenden sägs om sjöman, som har att erlägga skatt till Danmark, utgår ur förordningen. I detta sammanhang torde i förordningen få införas en föreskrift, att sjömansskatt alltid skall uttagas i helt antal kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

Vad angår förslaget till avtal mellan de båda staterna angående handräkning i skatteärenden, finner jag det naturligt, att det redan bestående avtalsförhållandet utbygges med ett handräkningsavtal. Angående kamrarrättens erinran mot artikel 20 i avtalsförslaget finner jag den föreslagna formuleringen kunna godtagas. Stadgandet avser allenast att angiva, vem som i förhållande till Danmark företräder Sverige i de avseenden varom fråga är. Givetvis bör här liksom i de övriga avtalen beslutanderätten för Sveriges del i princip utövas av Kungl. Maj:t. Jag tillstyrker att förslaget till handräkningsavtal godkännes från svensk sida.

I anledning av propositionen nr 108 till 1952 års riksdag har riksdagen bemyndigat Kungl. Maj:t att uppdraga åt riksskattenämnden att övertaga med tillämpningen av mellan Sverige och främmande stater ingångna dub-

belbeskattnings- och handräkningsavtal sammanhängande arbetsuppgifter, vilkas handläggning enligt avtalen skulle ankomma på Kungl. Maj:t. Med stöd av detta bemyndigande har Kungl. Maj:t genom kungörelse den 6 juni 1952, nr 590, uppdragit åt riksskattenämnden, att bland annat övertaga handläggningen av och fatta beslut i vissa ärenden, vilka sammanhänger med tillämpningen av gällande dubbelbeskattningsavtal med Danmark. Vidare har Kungl. Maj:t genom kungörelse sistnämnda dag, nr 562, till riksskattenämnden överlämnat handläggningen av vissa handräkningsärenden, sammanhängande med tillämpningen av de mellan Sverige och Finland samt mellan Sverige och Norge träffade handräkningsavtalen. Omfattningen av de uppgifter, vilka sålunda ankommer på riksskattenämnden, framgår av nämnda kungörelser och berörda proposition. Åt Kungl. Maj:t torde nu böra lämnas bemyndigande, att — sedan de föreliggande avtalsförslagen godkänts — uppdraga åt riksskattenämnden att, i den omfattning Kungl. Maj:t bestämmer, övertaga sådana med tillämpningen av avtalen sammanhängande uppgifter, vilkas handläggning eljest skulle ankomma å Kungl. Maj:t.

I detta sammanhang torde jag få upptaga en särskild fråga till behandling. I flera av de dubbelbeskattningsavtal, som Sverige ingått, finns regler av innebörd att studerande och praktikanter, som vistas här i riket för undervisning eller utbildning, icke skall beskattas här i riket för vad som utbetalats till dem av personer i hemlandet till bestridande av deras uppehälle, undervisning eller utbildning. Motsvarande regler gäller för svenska studerande eller praktikanter vid vistelse i den andra avtalsslutande staten. Beträffande inkomster, som utländska studerande förvärfvar genom verksamhet här i riket och uppbär härifrån, innehåller dubbelbeskattningsavtalen i regel icke någon särskild bestämmelse. Ett undantag utgör det svensk-finska dubbelbeskattningsavtalet av den 21 december 1949, som innehåller särskilda bestämmelser i punkt 4 av slutprotokollet till art. 8 för dessa fall. Enligt dessa bestämmelser skall en studerande vid universitet eller högskola i den ena staten, som under högst etthundra dagar under ett och samma kalenderår innehar anställning i den andra staten för att erhålla för studierna erforderlig praktisk utbildning, icke underkastas beskattning i sistnämnda stat för inkomst av anställningen, om inkomsten ej överstiger 1 500 svenska kronor respektive 60 000 finska mark.

Med den utformning avtalens bestämmelser och de interna svenska reglerna för beskattning av tjänst över huvud taget har fått, kommer sålunda inkomst av praktiktjänstgöring här i riket i regel att bli beskattad här. I de fall då praktiktjänstgöringen icke pågår mer än några månader och vederbörande under återstoden av året icke har inkomst av personligt arbete blir beskattningen i Sverige av en utländsk praktikant betydligt hårdare än av en svensk praktikant. Den förre erhåller nämligen, då han i regel ej torde anses bosatt här i riket, intet ortsavdrag eller, om han anses

bosatt här i riket under tiden för praktiktjänstgöringen, endast ortsavdrag med reducerade belopp.

I åtskilliga främmande länder gäller däremot sådana regler, att en utländsk studerande, som vistas i landet under kortare tid för praktiktjänstgöring, icke blir därstädes beskattad för inkomst av sådan tjänstgöring. Det har från några av de länder, där ett sådant system gäller, gjorts framställningar om ändring av de svenska beskattningsreglerna. Sådana framställningar har gjorts från Storbritannien, Västtyskland och Österrike, med vilka länder vi har ett livligt praktikantutbyte. En framställning i ämnet har också ingivits till finansdepartementet av Svenska industrins praktikanämnd. Det har i sistnämnda framställning särskilt framhållits, att praktikanternas löneförmåner vore så beräknade, att de skulle räcka till resor och uppehälle, men att något utrymme för beskattning därav ej finnes.

Vid de förut nämnda förhandlingarna med Danmark berördes jämväl denna fråga, men ansågs att man tills vidare kunde avvara särskilda bestämmelser om beskattning av praktikanter. Frågan ansågs lämpligen kunna upptagas till behandling, sedan den tidigare omnämnda revideringen av de danska skattebestämmelserna genomförts. Det är emellertid möjligt att frågan om praktikanternas beskattning kommer att aktualiseras redan desslörinnan även såvitt avser Danmark. Även beträffande andra än nu nämnda länder torde frågan bli aktuell. Enligt min mening talar starka skäl för en ändring av gällande förhållanden. I regel skulle detta innebära att Sverige gör vissa eftergifter beträffande beskattningen av praktikanter, dock endast i förhållande till sådana länder, som garanterat svenska studerande samma förmåner.

Ändringar av ingångna dubbelbeskattningsavtal förutsätter regelmässigt riksdagens godkännande. Då det här kan bli fråga om att ändra ett förhållandevis stort antal avtal samt ändringarna är av begränsad betydelse, synes riksdagens godkännande lämpligen kunna få den formen, att riksdagen lämnar Kungl. Maj:t ett generellt bemyndigande att reglera denna fråga med de länder, vilka uttrycker intresse för en överenskommelse av i det föregående angiven innebörd beträffande studerande och praktikanter. Sådana överenskommelser bör erhålla ett innehåll, som huvudsakligen överensstämmer med innehållet i tidigare ingångna överenskommelser i fråga om beskattningen av bidrag från hemlandet och inkomst av praktikverksamhet. Beträffande inkomster som studerande förvärvar genom praktikverksamhet bör möjlighet föreligga att något överskrida den maximigräns, som angivits i det svensk-finska avtalet. I formellt hänseende bör en överenskommelse av här avsett slag kunna ta sig uttryck antingen i en direkt ändring av vederbörande avtal eller i en separat överenskommelse.

Under erinran att det torde ankomma på tillförordnade chefen för utrikesdepartementet att göra framställning rörande avtalens undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna förslagen till avtal mellan de båda staterna dels

för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte till avtalet hörande slutprotokoll och dels angående handräckning i skatteärenden.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten.

Ur protokollet:

Ulf Thorselius.

Protokol

om parafering af et forslag til overenskomst mellem Danmark og Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue.

§ 1.

Efter forhandlinger dels i Stockholm i tiden 9. juni til 14. juni 1952, dels i København i tiden 11. maj till 21. maj 1953 mellem repræsentanter for den danske og den svenske regering enedes man om, at på dansk og svensk affattede tekster til et under forhandlingerne udarbejdet forslag til en overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue efter stedfunden brevveksling skulle paraferes af repræsentanterne.

§ 2.

Det blev bemærket, at der i Danmark var fremsat forslag til en ny lov om skat til staten af indkomst og formue m. v. Under hensyn til den tid, der måtte antages at ville hengå, inden dette forslag ville være færdigbehandlet, var de to landes repræsentanter enige om ikke under forhandlingerne at foretage nogen almindelig detailgennemgang af bestemmelserne i den under 6. maj 1932 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige indgåede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende direkte skatter. Arbejdet blev derfor hovedsagelig begrænset til en revision af overenskomsten af 1932 på de punkter, hvor der skønnedes at være trang til mere umiddelbare ændringer. Af praktiske grunde blev der imidlertid udarbejdet forslag til en helt ny overenskomst, hvis tekst på andre punkter end de nys nævnte var ligelydende med den gældende overenskomst.

Protokoll

rörande parafering av ett förslag till avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

§ 1.

Efter förhandlingar dels i Stockholm under tiden den 9—den 14 juni 1952 och dels i Köpenhamn under tiden den 11—den 21 maj 1953 mellan ombud för svenska och danska regeringarna, överenskoms att på svenska och danska språken avfattade texter till ett vid förhandlingarna upprättat förslag till avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet skulle brevlidas paraferas av ombuden.

§ 2.

Det antecknades, att i Danmark framlagts förslag till ny lag om skatt till staten å inkomst och förmögenhet m. m. Med hänsyn till den tid, som kunde antagas förflyta innan detta förslag blivit slutligen prövat, hade ombuden å ömse sidor varit ense om att vid förevarande förhandlingar icke företaga någon allmän detaljgranskning av bestämmelserna i det den 6 maj 1932 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter. Arbetet hade därför i huvudsak begränsats till revidering av 1932 års avtal allenast på vissa punkter, där behov av mera omedelbara ändringar ansetts föreligga. Av praktiska skäl hade emellertid upprättats förslag till helt nytt avtal, vars text i andra delar än som nyss angivits vore likalydande med gällande avtal.

Repräsentanterne var enige om, at der, når de ovennævnte ændringer i den danske skattelovgivning var blevet vedtaget, burde indledes forhandlinger mellem de to stater med det formål at foretage en almindelig revision af overenskomstens bestemmelser på grundlag af den til den tid gældende lov.

§ 3.

Ved affattelsen af punkt 12, andre stykke, sidste punktum, i overenskomstens slutprotokol er de to landes repræsentanter gået ud fra, at der i tilfælde, hvor en skatteyder i Danmark stadig er indkomstskattepligtig i dette land, skønt han under ophold i Sverige er blevet underkastet begrænset skattepligt der, skal gives ham henstand med erlæggelse af sådan indkomstskat til Danmark, som skal betales under opholdet i Sverige, i det omfang hans økonomiske forhold findes at give anledning hertil.

København, den 2. juni 1953.

Stockholm, den 1 juni 1953.

B. Blume.

A. Begtrup.

Rangel-Nielsen.

Ombuden voro eniga om att, efter det ovan åsyftade ändringar i dansk skattelagstiftning vidtagits, nya förhandlingar mellan de båda staterna borde inledas i avsikt att företaga en allmän översyn av avtalsbestämmelserna på grundval av dåmera gällande lag.

§ 3.

Vid avfattningen av punkt 12 andra stycket sista meningen i slutprotokollet till avtalet hava ombuden å ömse sidor utgått från att i fall, då i Danmark skattskyldighet för inkomst fortbestår för en skattskyldig, som under vistelse i Sverige där blir underkastad begränsad skattskyldighet, den skattskyldige skall, i den mån hans ekonomiska förhållanden prövas därtill föranledda, medgivas anstånd med erläggande av sådan inkomstskatt i Danmark, som skolat gäldas under tiden för vistelsen i Sverige.

Stockholm den 1 juni 1953.

Köpenhamn den 2 juni 1953.

Rolf Dahlgren.

Otto Ekenberg.

G. Sandström.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 16 oktober 1953.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÅNG, ERICSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Lindell, anför.

Genom beslut förut denna dag har Kungl. Maj:t på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Danmark dels för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte tillhörande slutprotokoll dels angående handräkning i skatteärenden. I anledning härav hemställer jag, efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del under förbehåll för ratifikation underteckna ifrågavarande avtal jämte slutprotokoll.

Vad tillförordnade departementschefen sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt, behagar Hans Kungl. Höghet Regenten bifalla.

Ur protokollet:

Gunnar Ljungdahl.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 30 oktober 1953.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 16 oktober 1953 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte tillhörande slutprotokoll samt angående handräckning i skatteärenden av en lydelse svarande mot de förslag, Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har nämnda avtal och slutprotokoll den 27 oktober 1953 blivit vederbörligen undertecknade.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 16 oktober 1953 anförde i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal och slutprotokoll;

dels antaga ett inom finansdepartementet upprättat förslag till förordning angående ändring i förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t eller, i den mån Kungl. Maj:t förordnar, riksskattenämnden, att därest det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtagna ändringar i verkställda taxeringar, vare sig de avser statliga eller kommunala skatter;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den omfattning Kungl. Maj:t bestämmer, uppdraga åt riksskattenämnden att övertaga de med tillämpningen av ifrågavarande avtal sammanhängande arbetsuppgifter, vilkas handläggning eljest skulle ankomma å Kungl. Maj:t;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med vad i det föregående anförts under förutsättning av ömsesidighet ingå överenskommelser med främmande makt om särskilda regler för beskattning av stude-

Kungl. Maj:ts proposition nr 237.

randes och praktikanter inkomst vid undervisning, utbildning eller praktiktjänstgöring här i riket.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan, förordnar Kungl. Höghet Regenten att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Harald Häggquist.